

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA:	JUNY 2018	CONVOCATORIA:	JUNIO 2018
Assignatura: VALENCIÀ: LLENGUA I LITERATURA II	Asignatura: VALENCIANO: LENGUA Y LITERATURA II		

BAREM DE L'EXAMEN: Comprensió del text, 3 punts. Anàlisi lingüística del text, 3 punts. Expressió i reflexió escrita, 4 punts.

BAREMO DEL EXAMEN: Comprensión del texto, 3 puntos. Análisis lingüístico del texto, 3 puntos. Expresión y reflexión escrita, 4 puntos.

Tria una d'aquestes dues opcions

OPCIÓ A

Llig aquest text i respon les preguntes següents.

Marbre

- 1 Des que aquell home alt s'instal·là al poble, assimilàrem el seu temperament introspectiu, la seua inclinació a contemplar núvols, reflexos d'aigua o crepuscles. No mostrà cap gest de feblesa mental, ans al contrari: els qui l'havien sentit parlar en lloaven la precisió del verb, l'aplom de la mirada. Tots patíem d'indiscreció, tots volíem saber en què pensava mentre seia 5 tantes hores vora riu, o quan s'estirava sobre la gespa, mirant el cel, o durant els llargs passejos pel cementeri.

Era inaccessible, però.

- Un vespre aparegué, vora riu, una estàtua de marbre. Recolzada sobre un xiprer, reproduïa, amb exactitud torbadora, l'home alt, còmodament assegut, els ulls sense ninetes 10 apuntant al corrent d'aigua. Com si no fóra prou misteri s'hi afegí, hores més tard, el rumor que el model havia desaparegut.

Ningú sabia d'on havia vingut, ningú sabia on havia anat.

Acudírem en massa a examinar l'escultura. La fascinació traslluïa en cada comentari. No faltaren interpretacions religioses ni esotèriques, ni qui assegurava haver-ho previst.

- 15 Al cap d'un mes, algú suggerí el trasllat de l'estàtua a l'Ajuntament, com a part del patrimoni local. La corporació assumí la idea i posà fil a l'agulla. Quan els operaris intentaren introduir-la en un furgó, l'escultura féu un moviment brusc, els relliscà i caigué sobre l'asfalt. "S'ha trencat un dit!", féu un. Tots s'hi ajupiren. Del dit amputat en rajava, lent, un fil de sang.

BAIXAULI, Manuel (2010): *Espiral*, Barcelona, Proa, pp. 57-58.

1. Comprensió del text

- a) Descriu el tema i les parts bàsiques del text. [1 punt]
- b) Resumeix el contingut del text amb una extensió màxima de 10 línies. [1 punt]
- c) Identifica la tipologia textual i especifica almenys dos trets característics d'aquesta tipologia presents al text. [0,5 punts].
- d) Identifica les veus del discurs que hi ha al text. [0,5 punts]

2. Anàlisi lingüística del text

- a) Indica la pronunciació dels elements subratllats: [1 punt; resposta errònia: -0,25]

1. reflexos (línia 2): oberta o tancada?
2. ans al (l. 3): sorda o sonora?
3. cap d'un (l. 15): sorda o sonora?
4. patrimoni (l. 16): oberta o tancada?

- b). Torna a escriure les frases del text següents substituint els elements subratllats en cadascuna pel pronom feble adequat. [1 punt]

1. volíem saber en què pensava (línia 4)
2. No faltaren interpretacions religioses ni esotèriques (l. 13-14)
3. intentaren introduir-la en un furgó (l. 17)
4. s'ha trencat un dit (l. 18)

- c) Digues el significat que adquireixen aquestes paraules (o expressions) al text o posa'n un sinònim. [1 punt]

1. *posà fil a l'agulla* (línia 16)
2. *relliscà* (l. 17)
3. *ajupiren* (l. 18)
4. *rajava* (l. 18)

3. Expressió i reflexió crítica

- a) La producció literària de Mercè Rodoreda incideix sobre la psicologia dels personatges. Estàs d'acord amb aquesta asseveració? Explica per què. (Extensió: unes 150 paraules) [2 punts]
- b) Escriu un text de característiques tipològiques semblants al que has llegit i, com ocorre al text de Baixaulli, introduceix en aquest un element que altere el realisme. (Extensió: unes 150 paraules) [2 punts]

OPCIÓ B

Llig aquest text i respon les preguntes següents.

- 1 La facultat del llenguatge, aquest conjunt format per les nostres disposicions innates a la comunicació, a l'autoexpressió, a l'acompanyament verbal del pensament i a l'ordenació i creació lingüístiques del món, ni es manifesta en estructures difuses i impossibles, ni es concreta en una llengua, única i la mateixa, per a tots els humans. L'esplendor del llenguatge encara s'emmira en 5 unes sis mil llengües en les quals es fa evident la unitat estructural profunda de la nostra facultat expressiva; unitat que s'agermana amb la varietat i l'adaptació a les necessitats i als entorns diferents dels grups humans (...).

Però, un cop més, aquest panorama fascinador queda enterbolit per les afirmacions d'alguns simplificadors que doctoregen sobre el nombre excessiu de llengües, sobre la incomunicació a què 10 ens condemnen les diferències, sobre les presons verbals que ens tenen aïllats i, per acabar-ho d'arrodonir, sobre la despesa econòmica insuportable que representa una diversitat tan carregosa (...).

Aquests rondinaires solen ser també aquells que s'exclamen perquè en un estat hi ha més d'una 15 llengua (tan fàcil com seria que tothom parlés la mateixa!, és a dir, la del rondinaire). En aquest cas, l'argumentació ha de ser més contudent. Primer, cal desinhibir-se i denunciar (amb un somriure, si us plau) l'egoisme i la nul·la sensibilitat i humanisme de l'interlocutor. I, en segon lloc, és urgent que plantegem la necessitat de fer una operació aritmètica que està a l'abast de tothom. Si al món hi ha sis mil llengües, i només dos-cents estats, fem-ne una resta ben senzilla, el resultat de la qual és 20 20 aquest: de llengües, ens en sobren cinc mil vuit-centes. Ja ens explicaran els amants de les coses fàcils, amb la mà al cor (se suposa que en tenen un), si podran dormir tranquil·ls amb la responsabilitat que implica haver d'esborrar del mapa pràcticament tot el paisatge lingüístic del planeta (també liquidaran un percentatge equivalent de les espècies animals i vegetals, és a dir, el 96,3 per cent?). I ens hauran de dir, a més, què faran amb els centenars de milions de personnes que 25 pacíficament, en la seua terra de sempre, concreten en alguna d'aquestes llengües la seva facultat específicament humana. En qualsevol cas, convé plantar cara davant de l'estultícia, la ignorància i l'egoisme: és clar que el món seria més dolç per a aquesta gent amant de l'uniformisme simplificador si tothom, de cop, parlés la seva llengua estimada i multitudinària! Però com reaccionarien si la seva estimada llengua fos una de les cinc mil vuit-centes sacrificades?

TUSON, Jesús (2011): *Quinze lliçons sobre el llenguatge (i algunes sortides de to)*. Barcelona, Ara Llibres, pp. 179-182.

(Glossari. *Rondinaire*: ‘persona que murmura manifestant desgrat, malcontentament, disconformitat amb allò que és constret a fer’.)

1. Comprensió del text

- a) Descriu el tema i les parts bàsiques del text. [1 punt]
- b) Resumeix el contingut del text amb una extensió màxima de 10 línies. [1 punt]
- c) Identifica la tipologia textual i especifica almenys dos trets característics d'aquesta tipologia presents al text. [1 punt]
- d) Indica i justifica cinc marques de modalització del text. [0,5 punts]

2. Anàlisi lingüística del text

- a) Indica la pronunciació dels elements subratllats: [1 punt; resposta errònia: -0,25]

1. les nostres (línia 1): és sorda o sonora?
2. despesa (l. 11): oberta o tancada?
3. desinhibir-se (l. 16): és sorda o sonora?
4. cor (l. 21): és oberta o tancada?

- b) A continuació, hem subratllat estructures sintàctiques. Indica el tipus d'oració composta que representen i, si és pertinent, la funció sintàctica que realitzen [1 punt]

1. ni es manifesta en estructures difuses i impossibles, ni es concreta en una llengua, única i la mateixa (línies 3-4)
2. sobre la incomunicació a què ens condemnen les diferències (l. 9-10)
3. és urgent que plantegem la necessitat (l. 17-18)
4. Ja ens explicaran els amants de les coses fàcils, amb la mà al cor [...], si podran dormir tranquil·ls amb la responsabilitat (l. 20-22)

- c) Digues el significat que adquireixen aquestes paraules (o expressions) al text o posa'n un sinònim. [1 punt]

1. *innates* (línia 1)
2. *s'emmiralla* (l. 4)
3. *enterbolit* (l. 8)
4. *doctoregen* (l. 9)

3. Expressió i reflexió crítica

- a) Descriu les característiques bàsiques de l'escriptura teatral actual. (Extensió: unes 150 paraules) [2 punts]
- b) Escriu un text de característiques semblants al de Jesús Tuson, sobretot quant al registre, a la tipologia i als recursos expressius. Què li diries a una persona que et proposara que fos la teua llengua una de les que hauria de ser sacrificada en favor de la comunicació al món? (Extensió: unes 150 paraules) [2 punts]